

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Az ezredéves kiállítás elhalasztása.

Zombor, 1895. január 7.

Mind szélesebb körben ver gyökeret az a terv, hogy az ezredéves országos kiállítás elhalasztassék 1898-ra. A kérdés eldöntésének biztos kulcsa azon kérdésre adott feleletben rejlik: vajjon a hátralévő másfél év alatt elkészülhet-e nemcsak Budapest, hanem a vidék arra, hogy az ország ezredéves mutatóhoz teljesen méltó módon mutassa be kulturáját, gazdasági és ipari fejlettségét a hozzánk sereglendő idegeneknek.

Ha e részben csak némi kételyek merülnek, az elhalasztás eszméje csak helyeslehető annál is inkább, minthogy az 1898-iki év a történeti időpont tekintetében ép úgy megfelel, mint az 1896. év.

Budapestben oly óriási vállalkozásokba fogtak belé, hogy szakértők állítása szerint, azoknak jó részét a jövő évre elkészíteni ugyszólván a lehetetlenséggel határos. Még ennél is fontosabb azonban azon körülmény, hogy a vidék belevonása az országos mozgalomba, még csak a szervezkedő stádiumban van. Legalább Bács megyéről úgy tudjuk, hogy gazdáink, iparosaink, kereskedőink s egyáltalán mindazon tényezők, melyeknek közreműködése kívánatos ahhoz, hogy megyénk is méltó módon képviseltesse a kiállításon, — nem haladtak még ebben a dologban annyira, amennyire a hátralévő idő rövidsége azt megkövetelné.

Ha nem csalódunk, a bejelentési határidő már lejárt, — érdekes volna tudni, vajjon megyénkben milyen mérvben történtek a bejelentések.

Ugy hisszük, hogy ez a mérv nem íti meg a mértéket. Nem látunk jeleket arra, hogy pl. iparosaink valami nagyon készülnének a kiállításon való részvételre.

Nem tudjuk, hogyan van ez másutt, de úgy gondoljuk, hogy teljes készenlétről még sehol sincs szó. Pedig ma már minden kiállítónak tisztába kellene lenni azzal, hogy mit fog egy év múlva bemutatni.

Valljuk be, hogy pl. az iparosok érdeklődését mindez ideig nem sikerült oly mértékben felébreszteni, mint az az ügy érdekében feltétlenül kívánatos lenne.

A volt kiállítási igazgatónak hosszas betegsége sem szolgált arra, hogy az ügyek menetét

gyorsítsa, az új igazgatónak pedig természetszerűleg időre van szüksége, míg a kellő tájékozódás után, az erélyes munkát megkezdheti.

Ehez csatlakozik a magyar képzőművészek egyesületének abbéli mozgalma, hogy a kiállítás elhalasztassék.

A mozgalomba bele szándékoznak vonni az ország összes kulturális intézményeit, e végből az egyesület memorandumot fog legközelebb a kormány elé terjeszteni.

Ha tehát tényleg úgy áll a dolog, hogy Budapesten tervezett nagy alkotások: hidak, színházak, utak, terek, villamos világítás, közl. eszközök, sőt maga a kiállítási építkezés sem készülhet el teljesen a jövő évre s ha ehhez hozzávesszük, hogy a vidék kellőképpen előkészülve nincs: így az új kormány egyik legközelebb álló feladata lesz, ezen az egész ország reputációjára oly fontos kérdésben mielőbb dönteni s figyelembe venni a kiállítás elhalasztását indítványozók érveit.

Ujdonságok.

Ujvidék díszpolgárai. Ujvidék város törvényhatósági bizottsága folyó hó 3-án tartott rendkívüli ülésén Molnár Hugó bizottsági tag indítványára Wekerle Sándor, Szilágyi Dezső és Csáky Albin grófot Ujvidék város díszpolgárai választotta meg.

A szegedi tábla elnöke. Öfelsége a király a szegedi kir. tábla elnökévé dr. Bernáth Gézá, az eddigi tanácselnököt nevezte ki, a ki Sélly távozására óta mint ideiglenes elnök áll a tábla élén. Dr. Bernáth Gézában méltó férfit ér ez a kitüntető előléptetés, mert ő is egyike azoknak a bírói karban, akik magas képzettségüknek köszönik karrierjüket. Dr. Bernáth aránylag gyorsan emelkedett a bírói pályán. Mint bíró a szatmári törvényszéknél működött, innét a budapesti táblához került. A táblák decentralizációjakor nevezetett ki a szegedi táblához tanácselnökké. Az elnökké történt kinevezését a tábla területén rokonszenvvel és örömmel fogadják.

Kinevezés. A pénzügyminisztérium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Brogyányi Gyula és Frindt József pénzügyi fogalmazókat pénzügyi segédtitkárokká nevezte ki.

Áthelyezés. Schvott Ottó a zombori és András-kay József a temesvári m. kir. pénzügyigazgatóságnál alkalmazott állami végrehajtók — saját kérelmükre — kölcsönösen áthelyeztettek.

Új adóhivatal. A pénzügyminisztérium Titelen egy új adóhivatal felállítását rendelte el.

Vasuti engedély. Gróf Leiningen Armin titeli kormánybiztos Ujvidéktől Ó-Becse felé vasuti engedélyt kapott.

Nyugdíjazás. A vallás- és közoktatásügyi miniszter az országos tanítói nyugdíjalapból Bakay Piroksa zentai munkaképtelennek talált közéleti tanítónő részére évi 360 frtnyi rendes nyugdíjat engedélyezett.

Választás. A titeli polgári olvasó-egylet bajsai Vojnits Pista főszoigabíró elnökéül választotta.

Bácsmezei középületek az országos kiállításon. Az 1896-iki évi országos kiállításon az ország középítkezése is be lesz mutatva tervekben és képekben. Megállapította már a kereskedelemügyi miniszter azon épületeket, melyek a kiállításon be lesznek mutatva. Vármegyénk igen szépen lesz képviselve. A következő épületek tervei állítatnak ki: 1. Templomok és iskolák: a vaskuti róm. kath. templom, kálváriakápolna és iskola, az új-verbázi róm. kath. templom, a topolyai róm. kath. leányiskola, az apatini iskola, a szabadkai I. kertületi elemi iskola és székényi-téri elemi iskola, az ujvidéki szerb népiskola, gör. kel. főgimnázium, róm. kath. népiskola és róm. kath. templom, a zombori róm. kath. elemi iskola, állami főgimnázium és róm. kath. apáca-zárda. 2. Vármegyeház: a zombori. 3. Városházák, község-házak: jankováci, bikityi, garai, szent-tamási, ó-becsei, ó-verbázi, feketehegyi, topolyai, ó-morovicai, bajsai és ujvidéki város-házak. 4. Kórház megyénkben nem lesz bemutatva. 5. Közvéghidak: szabadkai, ujvidéki, zombori. 6. Színházak megyénkben nem mutatnak be. 7. Igazságügyi épületek: szabadkai törvénykezési palota. 8. Laktanyák: a zombori honvédségi laktanya.

Hajtóvadászat. Az apatini m. kir. erdőhivatal az apatini kincstári tölgyesekben folyó hó 2-án hajtóvadászatot tartott. A hajtást erdőőrök felügyelete alatt 23 hajtó eszközölte. Terültre került 43 drb nyul, 3 drb őz, 1 róka. A nap hőse mint rendesen Pukáts Antal m. kir. főerdész volt, a ki biztos lövéseivel 11 nyulat s egy rókat ejtett el.

Esküvő. Radoszavlyevits Tivadar e hó 21-én esküszik örök hűséget Blumenthal Lajos földbirtokos és városi bizottsági tag leányának, Mariskanak, a róm. kath. templomban.

Helyiségváltóztatás. A zombori kerékpár-egylettest hivatalos helyiségét f. évi január 1-ével a „Vadászkürt”-be tette át.

Érdekes táncestély. A „Szeretet”-ről címzett szabadkai négyelet 1895. évi január hó 12-én a Pest városához címzett szálloda nagytermében árvaháza alapjának javára táncal egybekötött virágjelmez-estélyt rendez, melyet kerékpár-virágkorzó fog megnyitni. Beléptíjegy ára: előre váltva 1 frt 50 kr, este a pénztárnál 1 frt 80 kr. Karzati-jegy ára 2 frt. Kezdeté pontban esti 8 órakor.

Pásztorjáték. A temerini tantestület december hó 30-án, az iskolás fiúk által, minden tekintetben fényesen sikerült pástorjátékot rendezett; a játékonycsára felléptettek: Fernbach Lajos 10 frt, Zittl Róbert 5 frt, Horváth Károly 5 frt, Lepár Sándor 1 frt, Hauer Károly 1 frt, Schvager János 1 frt, Kobut Salamon 1 frt, özv. Sztuehlikné 1 frt, Bognár István 1 frt, Papik Miksa 50 kr, Klínez Vince 30 kr, özv. Vigh Pálné 20 kr, Posch Ernő 20 kr, Katona István 20 kr, Bernhardt Fe-

A „BÁCSKA” tárcája.

A pusztai betyár.

Leáldozott a nap; szép, csöndes alkony van.
Betyár legény búsl a dalos pagonyban.
Letéretett szürén melázza heverész.
Mellelte há lova szép lassan legelész.

Derek legény volt ő nem is olyan régen,
Juhokat őrizett a horgosi réten.
Volt elég kenyere, tiszta becsülete:
Egy csalfa lány miatt mind ezt elvesztette...

Horgosi határon állott egy kis csárda,
Ezt a kis csárdát ő minden este járta;
Mert hát a vén csárdás bogárszemű lánya
Volt Koloncz Miskának egyetlen bálcánya!

Minden este lejárt Miska a csárdához,
Hogy szép Boriskáját ölelje magához;
Mert szerették egymást... s akármít is mondotk:
Nem volt a világon, mint ő, olyan boldog!

De a boldogsága nem tartott sokáig:
Virágos tavasztól gyümölcstermő nyártig.
Akkor lett hozzája hűtelen babája...
Ezt a hűtlenségét, szegény, most is bánja!

Szép nyári este volt. Elhagyta a nyáját.
Hogy megint csókolja, ölelje babáját.
Oh, bár ne ment volna, mert a mit ott látott,
Az hozott a fejére gyűlöletet, átkot!

— A csárdán mulatott a szép komizáros:
Énekelt meg táncolt... a kedve virágos...
Közbe kurjantott is... ha csak addig volna!
De a Boriskát is ölette, csókolta!...

Szegény Koloncz Miska ezt miért is látta
Ablakon keresztül szomorúságára?...

Nagyokat sóhajtott... szíve majd megszakadt,
Sűrűen pergett könnyei ezalatt...

Végre is a dolgot nem nézhette tovább:
Vas markába fogta cifra részfoskát
S berontott az ajtón!... hej! mi történt már most?
— Fújbe, agyon verte a szép komizáros!...

Betyár lett belőle, bujdosik azóta,
Szeme előtt mindig áll az akasztófa...
És senkie sincsen... egyedül társa
Egy csáron lopott éber paripája.

Éjszaka beült valamely tanyára:
Gazduram abrakot ad lova számára,
Az asszony meg élt, ült tész lebe:
Igy adózik neki a tanya jó népe.

Most is a pagonyban az van az eszében,
Vacsorát s szállást ma melyik tanyán kérjen?
S ha kielégítte magát és jó lovát:
Holnap merre, hová egyje útját tovább?

A mint gondolkodik, egyszerre csak tombol,
Kapar, nyérit lova... ő nem sokat gondol:
Felpattan lovára s elvágat szaporán:
— Nyomára akadt a szegedi kapitány!

Szabadka Gyula.

LÉGHAJÓN*)

Írta: Guy de Maupassant.

Egy sorhajóhadnagy, aki a meudoni katonai léghajóiskolában tanult s eljött, hogy lásson bennünket földszállani, szintén szives volt elutazásunknál segédkezni. Fogta a kötelet, mely a földhöz fűz bennünket mindaddig, amíg Jovis azt nem kiáltja: Ereszd el!

— Ereszd el.
Hirtelen a jóbáratok társasága, a világos rubák, a kinyújtott karok, a sötét kalapok elsüllyednek és eltűn-

*) A nagy elbeszélőnek egyik kiadatlan cikke.

nek, semmi sincs körülöttünk, csak a levegő. Fölszállunk, repülünk.

Már is egy óriási város tervrajza tárul elénk, Párisnak egy mérhetetlen látóképe, mely hasonlít a kiállítások domborművű látóképeire, a kék háttérrel, az egyenes és görbe utcákkal, a szürke folyóval, a kiemelkedő monumentumokkal, az Invalidusok palotájának aranyos kupolájával, a távolban a Notre Dame de la Chaudronnerie befejezetlen tornyával és az Eiffel-toronyal.

A csónak oldalára támaszkodva, a gyár udvarában még látjuk az apró urakat és apró hölgyeket, akik hadonásznak, kalappal, zsebkendővel intégetnek. De oly picinyek, olyan távol vannak, hogy szinte lehetetlennek látszik, hogy csak az imént hét-nyolc másodperce hagytuk el őket.

— Nézzétek! — kiáltott Jovis lelkesülten — úgy e szép gyerekek!

Óriási zugás szárnyalt felénk, az egész utcai élet ezerféle zajából, a kocsik robogásából, a lovak nyerítéséből, az ostorpattogásból, az emberi lármából, a vonatok dübörgéséből egygyé olvadt zugás. Valamennyit felülmúlja, dominálja a vasutak füttye, mely szinte hasítja a levegőt, olyan éles.

Ime, a város körül már feltűnik a mező, melyet egyenes, fehér utak szelnek át, melyek hibetetlen számmal futnak mindenfelé. Egyszerre a föld képe elhomályosodik előttünk, aztán mintha könnyű fátol mögé vonult volna, majd eltűnnek, összekavarodnak a részletei, s végre a föld egészen eltűnik. A felhők közé jutottunk.

Most egy finom átlátszó fátol vesz körül bennünket. A fátol sűrűsödik, szürke lesz, ránk nehezedik, bezár, fojtogat. Azután a nedves és komor ködfal derül, fehéredik, kivilágosodik. Most már párán, valami tejszerű füstön, ezüstös ködön siklunk át. Néha-néha valami titkoszertű, megkapó, feltűrlő jövő fényesség sugározza be egyre jobban és jobban a fehér hullámokat, melyek közt áttörünk. És hirtelen ott termünk az ég kékségében, melyet beragyog a nap vakító fénye.

Semmiféle örültség nem tud még álmodni sem olyat, amit mi most láttunk.

Folyton emelkedve, a hóhoz hasonló felhők határ-

renc 20 kr, kiknek is ez uton mond köszönetet a rendezőség. A tiszta jövedelem 44 frt, mely összeg megfelelve, fele a temerini szegény iskolás gyermekek segélyezésének alapítókéhez lón csatolva, másik fele pedig a Kalocsán építendő tanítók háza javára lesz fordítva.

Halálozás. Dr. Mikosevics Kanut vármegyei II od aljegyzőt súlyos csapás érte: ifju neje rövid szenvedés után folyó hó 6-án elhunyt. A súlyos csapás pótolhatlan vesztés gyanánt nehezedik a mélyen sujtott férjre és a két kis árvára. A férj hű és szerető élettársát vesztette el, a két kis gyermek pedig a gyöngéd anyák mintaképe. Városunk közönsége igaz és őszinte részvétellel viseltetik a gyászba borult család iránt. Az imponáns temetés tegnap d. u. ment végbe. A család a következő gyászjelentést bocsájtotta ki: Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel jelentjük a forrón szeretett feledhetlen jó hitves, anya, meny, illetve testvér Mikosevics Kanutné szül. Hamberger Luizának élte 33-ik, boldog házasságának 8-ik évében, folyó évi január hó 6-án reggeli 1 órakor, rövid szenvedés után történt elhunytát. Drága halottunk földi maradványai folyó évi január hó 7-én délután 4 órakor fognak a Szent-Rókusról nevezett sirkerthen örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szentmise-áldozat folyó évi január hó 16-án d. e. 9 órakor meg a zombori róm. kath. templomban bemutattni. Zombor, 1895. évi január hó 6-án. Áldás és béke lebegjen a feledhetlen halott hamvai felett! Dr. Mikosevics Kanut, férje. Anti és Adrienne, gyermekei. Özv. Mikosevics Alajosné szül. Ackovics Katalin, napa. Hamberger Anna, testvére.

Háziestély és jutalomjáték. Tegnap este a zombori polgári kaszinó-egyleti dalárda háziestélyt tartott és tegnap este volt színtársulatunk egyik legjobb és leghetesebb tagjának, Laczkó Arankának jutalomjátéka. Két helybeli lapársunk a vasárnap számukban ezt a körülményt megemlítették s az egyik a dalárdának hibául röjja fel azt, hogy Laczkó jutalomjátékának napján rendezzi a háziestélyt. A mi nézetünk ebben a dologban éppen ellenkező. Ugy áll a dolog, hogy a dalárda egy fél év előtt elhatározta, hogy minden hónap első hétfőjén háziestélyt rendez; a hétfői napot éppen azért jelölte ki, mert ezen a napon a színtársulat előadást nem szokott tartani. Mi, valamint Zombor város egész közönsége Laczkó Aranka iránt igaz elismeréssel viseltetik, de hát azért senki sem kívánhatja a dalárdától, hogy az egy hétfői napot is feláldozza, annál is inkább nem kívánhatja, miután most a jutalomjátékok sorozata fog megindulni, s így azután egy hétfő sem állana a dalárda rendelkezésére. Abban van a hiba, hogy a színiévad kétharmad részében hétfőn is van előadás; hat előadás pedig egy héten nagyon sok. A közönség nem kötheti le magát teljesen a színháznak; a színház miatt teljesen megszakítani a szokott társadalmi életet — nagy hiba volna. Őt nap éppen elég; maradjon meg a hétfő és a péntek szabad napnak, a mikor az ember reá ér másra is gondolni, mint a színházra. Tessék a jutalomjátékokat is a rendes színi napokon rendezni. A dalárda mindig megmutatta a színtársulatok iránti jóindulatát: így tavál még köze is működött. Az a vád, mintha ő a társulatnak ártani akarna, távolról sem érheti. Kár volt hát ezt az ügyet egyáltalán meg is említeni.

Beszéda. Az újjvidéki szerb főgimnázium tanulói e hó 26-án táncal egybekötött és 11 számból álló beszédat rendeznek szegénysorsu tanulótársaik javára.

Ó-Becsén a bacs-tiszamelléki takarékpénztár folyó hó 5-én megtartott ülésén ideiglenes igazgatóvá dr. Vlahovics Iván ügyvédet, könyvelővé Bogdanovics György volt pénztárost és pénztárossá Petkovits Pál kereskedőt választották meg. A hiány állítólag fedezve van Popovics magán vagyonával.

Gyermekelekedés Hódsághon. A hódsághi róm. kath. népiskola tanítói kara a karácsonyi, új-évi és vízkereszt ünnepeuapokon a Kalocsán létesítendő „Tanítók háza” javára bibliai tárgyú pásztorjátékokat rendezett. A pásztorjátékban az iskolás gyermekek szerepeltek, kik azt dicséretre méltó buzgósággal tanulták be és adták elő. Az előadások iránt a közönség nagy érdeklődést tanúsított, a mit az elért anyagi siker — 213 frt 10 kr tiszta jövedelem — leginkább bizonyít.

A pásztorjáték színrehozatalában a főderem a tanítói karé és az itteni kápláné, a kik buzgó odaadással iparkodtak a gyermekeket egy a szavaltatokra, valamint az énekekre betanítani, a mi teljes mérvben sikerült is. Az egyes szereplők a következők voltak: Öreg pásztor: Müller Vilmos. Fiai: Lorencz József, Hausz Eduárd, Walter Mihály, Trischler Pista és Trischler Mátyás. Arkangyal: Schumacher Ilonka. Mária: Klesz Katica. József: Tittl József. Szt. Ferenc: Pintér József. Az első előadás alkalmával a község plébánosa, Fuchs József, gyönyörű beszédet mondott és a kis szereplők között jutalmul és buzdításul szent képeket osztott ki.

Gyászír. Vettük a következő gyászjelentést: Egi Ferenc Mór, mint férj; Bella, Leona, Nándor, mint gyermekei, Kanurszky Matild, mint nővére és dr. Kanurszky György, mint fivére, a többi rokonok nevében is mélyen szomorodott szívvel tudatják, hogy a legjobb hitves, anya és nővér Egi Ferenc Mórné szül. Kanurszky Hermin folyó évi január hó 6-án reggeli 7 órakor, életének 48-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után az Urban elhunyt. A drága halott földi maradványai 1895. évi január hó 8-án délelőtt 10 órakor fognak a gyászházban: VII. ker., Nefelets-utca 50. sz. a. a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és a kőhányai új sirkerthen örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szentmiseáldozat az elhunyt lelki üdvéért 1895. január hó 9-én reggeli 9 órakor fog az erzsébetvárosi plébánia-templomban az Urnak bemutattni. Budapest, 1895. január 6-án. Béke poraira.

Jezsuiták Szabadkán. Szabadkán a prépost meghívására a karácsonyi ünnepek alatt négy jezsuita prédikált és gyóntatott. Naponta több ezer ember gyónt meg s nem ritkán megtörtént, hogy egész felnapokat kellett a hívőknek várniok, míg rájuk került a sor a gyóntatásban. Beszédeknek óriási hatása volt. A plébánián naponta 20—30 párt esketek össze, kik eddig vadházasságban éltek. Ehhez a tényhez több lap s így egy helybeli lap is oly kommentárt fűz, mintha ennek oka az volna, hogy a nagy stóla tartotta vissza eddig a vadházasságban élöket attól, hogy törvényesen keljenek egybe s így miutegy a prépost anyagi kárára történtek a tömeges házasságok. Már pedig tudvalevő dolog, hogy minden plébánia területén csak a plébános beleegyezésével végezhet idegen pap esketést, gyóntatást, keresztelést stb. s így világos, hogy csakis a prépost kezdeményezésére és meghívására fungáltak Szabadkán a jezsuiták.

Háziestély. A zombori kaszinó-egyleti dalárda január havi háziestélyt tegnap este tartotta meg. Az estély kiválóan sikerült, úgy hogy elmondhatjuk, miképp ezek a háziestélyek immár a legkedvesebb és legkedélyesebb multságok. A műsorból első sorban ki kell emelnünk Gombárovits Vilma kisasszony fellépését, a ki Makai Emilnek „A szerená” című monológját adta elő. A kisasszony most lépett fel először s ez az első fellépése mindjárt kiérdemelte a közönségnek osztatlan elismerését és tetszését. Kedvesen, egy nemesen érző ifju szív üdőségével szavalt; minden mondatot, minden szót jól átérve, teljesen kidolgozva, egy művészt jellemző önállósággal és precizitással adta vissza szóval azt, a mit az író megírt. Zajos tapsvihár jutalmazta meg a kisasszony előadását s mindenki azt az óhaját fejezte ki, vajha többször is fellépne az estélyeken vagy hangversenyeken. Staudacher József ur hegedűjátéka teljesen kielégítette még a magasabb zenei igényeket is. Staudacher ur játékát zongorán leánya, Staudacher Mariska k. a. kísérte, ezzel a kísérettel is bebonyosítván azt, milyen kiváló jártassága van a zongorázás terén. A dalárda énekei természetesen bővebb megjegyzésre nem szorulnak. Ugy a vegyeskar, mint pedig a férfiak által előadott énekszámok a megszokott tökélyvel sikerültek. Külön ki kell még emelnünk Rajcsics László ur énekét, a kit a dalárda férfikara kísért. Rajcsics urnak ritka szép és kellemes basszus-bariton hangja van s éneke a közönségnek mindig kiváló élvezetere szolgál. A diszes társaság igen kedélyesen elmulatott; jó kedvvel táncoltak a bajnali órákig.

Eljegyzés. Müller János betétszerkesztőségi szakdíjnok eljegyezte Vidákovits Mariska k. a. Ns-Milit'csröl.

Egyet szerettek. B. P. iparos nem tudni mi okból már évekkal ezelőtt ott bagyta családját a távolban és ő lerándult ide O-Becsére, a hol nemokára új otthont teremtett, maga mellé vevén egy leányt, már csak úgy balkézre. Bajjal-békével el is éldegéltek egész az utóbbi betekig, a mig közbe nem jött a fiu, a ki felnöve az apja után szintén Becsére jött. A kis gyermek kora óta nem látott fiut az apa szivesen fogadta s miután itt alkalmazást talált, házához is vette őt. De éppen ez volt a veszedelem. Az ifju fiatal és csinos, csakhamar lángra lobbantotta könnyen lobbánó szívét a gazdasszonynak, már mint ez esetben a mostoha anyját, de viszont ő sem maradt ingathatlan. Így történt, hogy hamarosan megértették egymást, de a mit észre vett az apa is, a ki nem jó szemmel vette e viszonyt. Innen kezdődött a civódás. Am ez csak élesztette az új pár szerelmét és abban egyeztek meg, hogy mindketten elszöknek az öregtől. A mult héten a menyecske kissé hízogdon közeledett a férj (?) hez, sőt még egy forintot is juttatott neki, hogy vig karácsonya legyen. Az öreg fel is vidult és elment, hogy külsőleg is jelét adja annak, mert hát a magyar ember örömben, buban, a borban keres jó barátot. Nem is kellett neki több, mire beesteledett, neki is befellegzett. Haza még csak haza talált, de mekkora volt meglepetése, mikor az udvarra érve egy kocsi talált felpakolva s rajta az asszonyt fiával. Eppen a legrosszabkor jött haza. Erre egy kissé kijózanodott vagy még jobban elszédült, de elég az hozzá, hogy felébredt benne a féltékenység és vissza akarta tartani az asszonyt. De nem ment oly könnyen, mert a fiu is védte az övének hitt menyecskét, a miből egy kis veszekedés lett, még pedig az apa vereségével végződő. Nyomat még ma is hordja, majd nem egyik szemébe került. Mig ő az ütés fájdalmait nyögte, addig az új pár eltűnt, hogy élvezze a boldog együttélést. Az apa pedig busul is nem tudja, hogy a fia boldogságáért vajjon a magáérol lemondjon-e? Hogy ki lesz az áldozatkészebb, arra valóban kíváncsiak vagyunk.

Öngyilkossági kísérlet. Novoth Katalin 24 éves bajmoki illetőségű cselédeány, a ki Baján volt szolgálatban, lopással volt gyanusítva. A bajai rendőség az alapos gyanu folytán folyó hó 4-én letartóztatta. A cselédeány azonban nem akarta tul élni elfogatását. Még az elfogatási napon a délutáni órákban téli nyakendőjével a zárka-rácsozatra felakasztotta magát, de öngyilkossági kísérletét idejekorán észrevették, a nagykendőt levágták és a szerencsétlen leányt életre hozták. Most a kórházban ápolják.

Véres dulakodás. Monostorszeghen Simonov Ádám községi előfogatos és ifj. Pasity Fila újév jelen a község háza előtt gyöngéd eszmecserebe bocsájtottak. A gyöngéd eszmecsereből heves szóváltás, a heves szóváltásból dulakodás fejlődött, melynek befejező akkordjaként ifj. Pasity Fila Simonov Ádámot megszurkálta. Simonov bőrfolytonossági hiányai nem veszélyesek az ő életére.

Gyilkosság. Ada község határában a napokban egy a hóba süppedtett boltstre bukkantak. A holttestben Bitó András juhászegényt ismerték fel. Mellette egy fokos hevert, a hóban pedig több embertől származó lábnyomok voltak észlelhetők. A csendőrség megindította a nyomozást s csakhamar el is fogta a gyilkost Góczy János parasztlégény személyében. A gyilkos teljes beismerésben van s a mikor azt kérdezték tőle, hogy mi vitte reá borzasztó tetterre, így felelt: „Miért szerette Takács Klárit, mikor én is szerettem?...”

Városi ügyek.

Halandóság, népmozgalom, közegészségügy. A városi tb. főorvosnak a közigazgatási bizottságban fölvolvasott jelentése szerint az év utolsó hónapjának közegészségügyi viszonyai kevésbé voltak kielégítők, sőt a gyermekhalandóság tekintetében határozottan kedvezőtleneknek mondhatók. A számadatok a következőképp mutatják be: 1894. évi december havában 72 haláleset fordult elő, holott 1893. évi december havában csak 53, s 1894. novemberben 64. Ragályos betegségek közül a ronszoló toroklob 5 esetben követelt áldozatot.

talan halmaza fölé röptünk. Szemmel be nem érhető messzeségre terjednek, fantasztikusan, elképzelhetetlenül, természet fölöttien. Mindenféle alakot öltenek. Van ott síkság, hegység, völgy, csues. S ez új mindenségnek, e titudországnak alakzatai, melyek csak az égből láthatók, ismeretlenek a földlakók előtt. Kristálytoronyok mellett van ott ocean, óriási, dühös, de mozdulatlan hullámokkal, melyeknek csillogó tajtékja vakítja a szemet.

Hirtelen mellettünk — közel-e vagy távol, nem tudjuk, mert hiányzik a távolság mértéke — a levegőben egy átlátszó fölt jelenik meg, egy óriási, kerek, lebegő fölt, mely föltéle száll: egy léghajó, melynek meg van a csónaka, a zászlója s az utasai. Főlemelem a karomat és látom, hogy e tünemény egyik utasa szintén főlemelem a karját. Ezen a fantasztikus árnyékon keresztül, mintha csak nem is léteznék, láthatjuk a felhőket, a végtelen szembatárt s körülötte szívárvány iver képződik, mely fényes és sokszínű koszorúval fogja körül.

Igazabban, mint a tengerészek kísértetes hajója, ez a léghajó fantom kísér minket az űrön át, a felhők határtalan pusztaságán; csillogó diszkoszorúval körülövezve, úgy tetszik nekünk, mintha a kikutathatatlan égbolt közepén a léghajósok apoteozisát jelképezné.

Ezt a jól ismert tüneményt úgy is nevezik: A léghajósok dicséfénye.

A tüneményt eléggé megmagyarázza a léghajónak a felhőkre vetett árnyéka. A szívárványt többféleképp magyarázzák. A legvalószínűbb magyarázat ez:

A gömb szöve, bármilyen minőségű is, átereszt a benne levő gázt. Az átszűrődés folyamata szakadatlanul tart s a gömb körül egy kis páráreteget alkot. A nap, áthatolva a rétegen, megtörik, mint a vizsugarakon, a prizma színeit produkálja, ami a koszoru formájában, a léghajó árnyékával együtt a legközelebbi felhőre vetődik.

Amint egyre följebb és följebb emelkedünk, a tünemény lassaukint megszűnik követni bennünket, perceről-perce kisebb lesz és elmarad alattunk, a fehér felhők oceanján uszva. A nap rézsutos sugarai messze alá vetik, ahol követi a mi minden mozdulatunkat, mint a

kis gyermek által leejtett labda, tévelyegve a havas világ vad sivatagában.

Minél jobban emelkedünk, annál nagyobb a melegség s a fény visszacsillogása e villogó végtelenségről annál csodálatosabb és elviselhetlenebb. A hőmérő 26 fokot mutat, bár a földön csak 13 fokot jelzett s a kitágult gömb esomónkint bocsátja ki magából a gázt, mely mint a füst oszlik szét a levegőben.

Kétezer méternél magasabbra emelkedtünk s így ezeröttszáz méterrel haladtunk tul a fellegeket; nem láttunk egyebet, mint czisztós hullámok határtalanságát, melyre az ég végtelen azurja borul.

Helyely-közeli ibolyaszínű lyukak, mélységek, melyeknek nem látni a fenekét. Gyöngye szelől által bajtva, lassan közeledtünk egy ilyen szakadék felé. Messziről azt hiszi az ember, hogy valami jéghegy sülyed el a mindenségbe s két hegy közt egy feneketlen mélységet hagyott hátra.

Fogom a messzelátót, hogy a szakadás kékes mélységeit kikutatassam s megpillantok egy darab rétet, két utat s egy nagy falut. Csakhamar épen fölötte vagyunk. Birkákat, tehenekeket, szekereket látok. Mily messze van, milyen kicsi, jelentéktelen mindez! De a felhők, melyek alattunk rohannak, hirtelen becsukják ezt a kis ablakot, melyet a viharok lakóhelye nyitott.

Mallet perceről-perere ismétli: „Dobjatok ki ballasztot, ballasztot dobjatok ki!” A léggömb, mely előbb a gáz villanásától összeesett s a közeledő est hűvösségétől lehlit, úgy esik lefelé, mint egy darab kő.

Körülöttünk a cigarettapapirosok, mint a fehér lepkek röpködtek. Ez a legbiztosabb mód. Ha a léghajó emelkedik, a cigarettapapirosok a föld felé esik; ha a léghajó sülyed, a papirfoszlányok az ég felé repülnek.

— Ki a ballaszt!

Egyenként kiürítjük a homokzacskókat, melyeknek tartalma a nap sugaraitól megaranyozva, szöke esővé valik alattunk. A „Horla” egyre bukik s egyszerre csak közelünkben megjelenik a léghajó árnyéka dicsoszorújával, mintha nem követhetvén bennünket, elejünk sietne. Most már suroljuk a felhők tengerét s csónakunk

néha mintha a hullámok tajtékába merülne, mely szétfoszlik körülötte.

Ujra itt vannak a szakadékok, melyeken át észrevesszük a földet, egy kastélyt és ódon templomot, utakat és zöld mezőket.

Addig-addig hajgáltuk ki a terhet, hogy megállítottuk az esést, de a laza és lágy gömb olyan, mint valami sárga rongy s szemlátomást lapul össze. Megvette a köd hidegsége, mely a gázt gyorsan sűrűsíti. Ujra a felhők közé merülünk.

Ime, itt van a föld, ez az óriási mappa, melyet elinduláskor egy fél percig láttunk. Alig vagyunk száz méternyire fölötte s legkisebb részletei élesen szemünkbe törnek.

Egy rengeteg udvar tyukjai rémülten menekülnek, valami óriási ragadozó madárnak tartván bennünket.

Micsoda különös állat fut ott a mezőn? Fehér pulyka, birka vagy lud? Nem. Egy kis fiu, akinek minden ruhája egy ing és egy nadrág, aki meglátott bennünket s felfelé tartott orral követvén bennünket, elvágta magát: így ösmertem meg, hogy emberi test.

Szóesővünkön át gyakran lekiáltunk a földre. Az emberek visszakiáltanak s futva követnek torony iránt, otthagyan házukat, munkájukat. A kocsisok otthagyják szekereket az uton s a zöld vetések közt lélekzet nélkül üget egy egész tömeg.

A léghajó egyre esik. Egy vasutvonalnak megytünk neki, melynek telegráfdrótja utunkat állják.

— Ezen keresztül kell ugranunk — kiált Jovis — mert a telegráf a léghajós nyaktílója.

Kidobja az utolsó homokzacskót s a haldokló léggömb, utolsó erőfeszítéssel, abban a percben röptül át a vonalon, mikor egy vonat halad arra, melynek gépésze futtyzóval üdvözöl bennünket.

Ujra harminc méternyire vagyunk a földtől. Egy metszés és Jovis elvágja a kötelet, mely a vasmacsát a csónak aljához erősíti s a vasmacska buzavetésbe kapaszkodik. A „Horla” egy kicsit emelkedik, de teljes erőnkől húzzuk a szelentyű zsinégét s a csónak minden rázkodás nélkül leszáll a földre, a parasztkozé, akik lefogják...

HIRDETÉSEK.

Birtokeladási hirdetmény.

Egy Bács-Bodrogh megyei, a zombori és monostorszegi határban a Ferenc-csatorna mentén fekvő birtok, mely áll szántóföld, kert, szőlő, erdő, legelő, nádas és halas tavak, összesen 670 katasztrális holdból, egy 10 szobás emeletes kastélyból, a szükséges gazdasági épületekkel el van látva, 160 katasztrális hold őszi vetés, fundus instructussal vagy a nélkül, szabad kézből eladó.

Bővebb tudósítással **Szemző Károly ur Zomborban** szolgál.

Közbenjárások nem díjaztatnak. 3—3

10033. sz.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett Szilbás és Paraga községekből álló Szilbás község székhelyi rendszerezett és 800 ft évi készpénz fizetés, ingyen kiszolgáltatandó fuvar és községi szabályrendelettel megállapított látogatási díjak szedhetési igény jogosultsággal egybekötött köröri állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom pályázni óhajtokat, hogy az 1883. évi I-só, illetve az 1876. évi XIV. t. c. értelmében felszerelt folyamodványukat legkésőbb **1895. évi január hó 25-ig** bezárólag hozzám annál inkább benyújtsák, mert a később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

N.-Palánka, 1894. évi december hó 27-én.

Csupor,

főszolgabíró.

3—1

4918. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Mélykut községben megüresedett s 400 ft évi javadalmazással egybekötött irnoki állás, melylyel a végrehajtói teendők végzése is kapcsolatos — betöltése végett pályázat nyitattik.

Felhívom pályázni kívánók, hogy a vármegyei törvényhatósági bizottság által 6 község. sz. a. alkotott szabályrendelet 9. §-ában előirt képesítést, életkorukat, eddigi alkalmaztatásukat és erkölcsi viseletüket igazoló okmányokkal felszerelendő kérvényüket alulírottanál **1895. évi január hó 30-ik napjáig** nyújtsák be.

A választási határidő utóbb fog kitűzteni.

B.-Almás, 1894. évi december hó 29-én.

Deák Zsigmond,

főszolgabíró.

3—1

1660. szám.

1894.

Hirdetmény.

Mely szerint közhírré tétetik, hogy Kulpin községébe és jegyzőak építésére vonatkozó, 1895. évi január hó 13-ára kiűzve volt arjlesztés, közbejött akadályok miatt, folyó évi január hó 31-én délelőtt fél 10 órakor Kulpinban megtartatni fog.

Kelt Kulpinban, 1895. évi január hó 5-én.

Eichardt Károly, **Valentits János,**
jegyző. bíró.

12236. sz.

kig. 1894.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Zenta járási szolgabíróhoz tartozó Mohol községében egy 400 ft fizetéssel rendszerezett irnoki állásra pályázatot nyitok, felhívom azokat, kik ezen állás elnyeréséért pályázni óhajtanak, hogy a tettes megye bizottságának 1887. évi 6-ik szám alatt alkotott szabályrendelete értelmében felszerelt kérvényüket ide **1895. évi január hó 15-ig** terjesszék be.

Zentán, 1894. évi december hó 28-án.

MATKOVITS LAJOS,

főszolgabíró

2—2

3751. és 3758. sz.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Csonopla községében üresedésben levő és évi 400 ft-tal javadalmazott községi rendőrfelügyelő és évi 300 ft-tal javadalmazott egy gyalogos közrendőri állásokra ezennel pályázat hirdettik.

Felhívom ennelfogva az ezen állásokat elnyerni óhajtok, hogy életkorukat, nemzetiségüket, vallásukat, egészségi állapotukat, képzettségüket, nyelvbeli ismereteiket, családi viszonyait, eddigi és jelenlegi foglalkozásukat igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezűleg irt pályázati kérvényüket Csonopla község eljárásgánál **1895. évi január hó 10-ig** személyesen nyújtsák be.

Kelt Csonoplán, 1894. évi december hó 29-én.

Deák Andor, **Lengyel Mátyás,**
községi jegyző. 2—2 községi bíró.

A kórmozgalom is élénkebb volt a rendesnél; a beálló hideg és nedves időjárás következtében gyakoriak voltak a heveny és lobos tüdőbántalmak; a heveny fertőző betegségek között a roncóló toroklob és hörkhurut gyakrabban, az influenza pedig szörványosan fordult elő, különösen a szegényebb sorsú lakoságnál.

Az iskolába járó gyerekek egészségi állapota nem volt kifogásolható, habár egyes esetekben hurutos és lobos tüdőbántalmak merültek föl s egyes esetben heveny fertőző betegségek is mutatkoztak.

Meghalt december hó folyamán — mint mondottuk — 72 egyén, ezek között gyógykezelést: a 7 éven aluliak között 30 és gyógykezelésben nem részesült 13; a 7 éven felüliek között gyógykezelésben nem részesült 9. Az elbaltak között volt 0—1 éves 21, 1—5 éves 18, 5—20 éves 8, 20—30 éves 1, 30—40 éves 2, 40—60 éves 4, 60—80 éves 14, 80 éven túl 4; összesen 36 férfi és 36 nő halt meg.

Ezen adatokkal szemben áll 79 élve születési eset és pedig született 46 fiú (köztük 7 törvénytelen) és 33 leány (köztük 3 törvénytelen), halva született 3 gyermek. Említésre méltó még, hogy decemberben csak 1 pár kelt házasságra.

A halálok között a tuberkulózis december hó folyamán nem kevesebb mint 10 esetben szerepel, tüdőgyulladás 6, belhurut 3 esetben szerepel; erőszakos halál 1.

Orvosrendőri szempontból megvizsgáltott decemberben a piac élelmi cikkei, továbbá a helybeli korema-üzletek, mely alkalommal egy esetben a bor minősége közegészségügyi szempontból kifogásolható és a bor rendőrileg elkoboztatott. Orvosrendőri boncolás 1 esetben fordult elő.

A város adója december hóban. A város közönségének az 1894. évben az 1893-iki 173,058 ft 43 $\frac{1}{2}$ kr hátralékkal együtt összesen 430,249 ft 91 $\frac{1}{2}$ kr egyenes államadóit kellett volna fizetni; tényleg azonban december hó végéig csak 274,809 ft folyt be, maradt tehát az ujesztendőre 155,440 ft 91 $\frac{1}{2}$ kr hátralék. Magában december hóban 18,690 ft 67 kr folyt be (1893. évi decemberben 14,058 ft 43 $\frac{1}{2}$ kr). Az év folyamán több adó folyt be mint 1893-ban és pedig 14,678 ft 67 $\frac{1}{2}$ krral. — Hadmentességi díjban tartozott a város 1894-ben az előző évek hátralékával együtt 14,958 ft 55 krral, erre befolyt 1422 ft 14 kr és maradt hátralék nem kevesebb mint 13,536 ft 41 kr.

Az iskolás gyerekek statisztikája. Erdek adatokat mutatott be a kir. tanfelügyelő a közigazgatási bizottság legutóbbi ülésében. E szerint a városban az elmúlt tanév alatt 4605 tanköteles gyerek volt, a kik közül iskolába járt 2898 és pedig elemi iskolába 1014 fiú és 924 leány, összesen 1938 gyermek; felső népiskolába 140 leány, iparos tanonciskolába 466, alsó-foku kereskedő tanonciskolába 77 és középiskolába 277 fiú.

Vallásra nézve a következőképp csoportosíthatók az iskolába járt gyermekek: Róm. kath. 1766, gör. kath. 1, gör. kel. 904, helv. hitv. 32, ág. ev. 38, izraelita 157. Anyanyelvre nézve volt: magyar 1130, német 410, szerb 904, bunyevác 459, rutén 1.

A mostani tanévben elemi- és felső népiskolába összesen 2030, alsó-foku kereskedelmi- és iparos tanonciskolába 515 gyermek jár. Az iskolába nem járó tanköteles gyermekek számát a kir. tanfelügyelő körülbelül 2000-re becsüli.

Szomorú adatok azok, a melyek az iskolamulasztásra vonatkoznak. Ezek szerint az elmúlt tanévben összesen 1707 gyermek nem részesült oktatásban. A tényleg iskolába járt 2898 gyermek pedig összesen 38,901 fél-napot mulasztott. Hangsúlyozta is a kir. tanfelügyelő, hogy a mulasztók szülői s illetve gyámjaival szemben most már valóban alkalmazni kellene a törvény teljes szigorát.

Volt Zomborban a mult tanév alatt az alsó-foku kereskedelmi, iparos tanonc és középkereskedelmi iskolán kívül 20 önálló népoktatási tanintézet és pedig 18 elemi és 2 felső leányiskola. Ezen tanintézetekben működött összesen 44 tanító. Az iskolák fenntartása 40,725 ft-ra került, mely összegből a tanítók fizetésére 26,222 ft, az iskolák fűtésére, tisztogatására, kisebb javításokra 4133 ft, a tantermek felszerelésére 811 ft, szegény gyermekek segélyezésére 75 ft, vegyes kisebb szükségletekre 5424 ft, tökéltetés, vásárlás, építkezésre 4060 ft lett felhasználva. — Ime a város népoktatásügyének állapota.

A kertészet jövedelme. A városi kertészeti bizottság a napokban ülést tartott, a melyen bejelentette az elnök, hogy a városi faiskola és szőlővessző-telep az 1894-ik év őszén összesen 1597 ft 04 krt jövedelmezett, ebből egy negyedrészt vagyis 399 ft 26 kr a városi kertészt illeti.

Az öreg parkör. Ki ne ismerné az öreg Tanasztát, a ki városi hajdu ruhában korán reggel későn este ott totyogott a városi parkban? A parkot őrizte a szegény öreg — a mennyire tudta. Most már semennyire se tudja. Végkép penzióba megy a szegény pensionált hajdu s ezután majd kevésbé öreg kollégája Krsztits Tosa nyugalmazott hajdu fogja őrizni a park fát és cserjéit, — meg a gerlebugás véletlenül elcsent titkait.

Nyulak a faiskolában. Ilyenkor, havas téli időben nagy kárt tesznek a nyulak a gyümölcsfákban és sokszor szaporán megkóstolták a városi faiskola oltványait is. Felő, hogy az ideu ismét ott tartják szőreiket a felénk állatok s akkor százakra menő kárt okozának a városnak. Jó Pásó bátyánk, a kertészeti bizottság elnöke tehát gondolkodott róla, hogy a nyulak ne élvezhessék zavartalanul a faiskola cseméit. Két őrt fogadott föl, a kik éjnek idején meg-megkerültek a faiskolát és bele-beledurrantának a levegőbe. A hó olvadásával aztán legott eltűnnek a nyulak emez ellenségei is a faiskolából.

Színház.

Chamillac.

Csütörtökön, január 3-án.

Ez a darab is egy igen jó francia színmű. Fenillet Octáv irta s minden nagyobb színházban, nálunk a nemzeti színházban is állandóan műsoron van. Közönség gyéren volt; de hát régi dolog, hogy a mi közönségünk egy-egy operette előadásban, bármilyen silány legyen is az, több élvezetet talál, mint egy ilyen kiváló színmű előadásán.

Az előadás elég jó volt; a szereplők legnagyobb részt megfeleltek a szerepük követelményeinek. A cím-

szerepet Polgár Károly játszotta; szerepét jól átértette, alakítása elég sikerült volt. Méltó partnere volt neki Laczkó Aranka, a ki ugyan a mai szerepében nem ragyogtathatta teljes mértékben kiváló tehetségét, de azért most is bebizonyította, hogy miképen kell egy szerepet művésziileg eljátszani.

Nagyfalussy Julia (Jeanne) igen kedves megjelenés volt, egyes jelenetekben jól is játszott.

A többi szereplők többé-kevésbé jól megállták a helyüket.

Gringoire. Paraszt becsület.

Szombat, december 5.

A színház ma a szösörös értelemben véve zsufolva volt. A „Paraszt becsület“ vonzotta a közönséget. Az igazgató dícséretre legyen mondvá, a telt házat a mai előadás meg is érdemelte.

Először a Gringoire c. egy felvonásos vígjáték került színre. A címszerepet Polgár Károly játszotta; alakításáról ismét csak dícsérettel szólhatunk, bár a szenvedélyesebb kitérésnél nem győzte hangyanyaggal. Nagyfalussy Julia nem érezte át a szerepét; a szerep igen jó és nagyon ki lehetne a batás szempontjából használni; Nagyfalussy tehetsége azonban nem olyan, hogy ő erre képes lett volna. Sajnálattal kell itt konstatálnunk a Véber Ferike hiányát; ugy értesültünk, hogy közötté és az igazgató között konfliktus támadt s ezért Véber nem lép fel s állítólag a társulattól is meg fog válni. Nem lehet épséggel feladatunk ezt az ügyet pertraktálni, miután a társulat belligyeit megbirálás tárgyává tenni nemcsak nem feladatunk, hanem jogunk sincs hozzá. Egyszerűen azt konstatáljuk hát, hogy Véber Ferike a Nagyfalussy mai szerepét képes lett volna jól eljátszani; jobb alakítást mutatott volna be, mint Nagyfalussy. Véberrel eddig mindig meg voltunk elégedve s így esetleges eltávozását sajnálattal vennénk tudomásul; de ha eltávozik, ugy az igazgatónak kötelessége, hogy gondoskodik arról, mikép Véber szerepére megfelelő erővel legyen pótolva. Mert ez az újabb hiány ismét csak a társulat rovására van.

Krémer Sándor ma ismét a régi hibájában szenvedett: nem tudta a szerepét. Laczkó természetesen jól játszott, Gyarmathy szintén megfelelő szerepének.

A „Paraszt becsület“ előadása meglepte a közönséget. A világbíró operát hirtől ismerjük mindnyájan; a társulatot nem tartottuk képesnek arra, hogy ennyire sikerülten adhassa a „Parasztbecsület“-et. A mikor sikerül beszélnünk, természetesen viszonylagos sikert értünk: a társulattól többet ennek a darabnak előadásánál kívánni nem lehetett. A szereplők nagy egyikezettel és szorgalommal játszottak és énekeltek. Turner Ilkát, Mészáros Kornéliát, Kenedicset és Ércököt egyformán megilleti az elismerés.

Külön kell kiemelniük a zenekarnak precíz játékát, a mi természetesen a karmester érdeme.

Vasárnapi előadások.

Vasárnap két előadás volt. Délután „Jani és Juci“, este pedig „A vén bakancsos és fia a buszár“ került színre.

A közönség mindkét előadáson elég jól mulatott.

Levelezés.

Ó-Becse, 1895. január 2.

Ó-Becse közönsége egy igen sikerült s valóban művészi igényeket kielégítő koncerttal bucsuzott el az ó-évtől.

A sikerült estély szereplői mind kipróbált és már többször dícséretet aratott egyének voltak és így nem csoda, hogy az érdeklődés a hangverseny iránt oly nagy volt, hogy az első rendű helyek pár nappal az előadás előtt elfogytak. Ez a tény eléggé igazolja, hogy közönségünk színe-java sietett magának helyet biztosítani. De másrészt ki kell nyilvánítanunk azt is, hogy e szép közönség összehozásában a szereplők vonzerején kívül igen nagy érdeme van Sütcs Jánosé és Révfy Gézáé urnóknak, kik szivesek voltak a jegyek elárúsítását elvállalni s e fáradságos, kellemetlen tisztelt oly odaadással és buzgalommal teljesíteti, a mely meg is termé a „telt ház“ gyümölcsét. Bizonyára nem lesznek képesek eieggé meghálálni e fáradsámat a rendező róm. kath. tanítók.

Ugyanis a hangversenyt az ó-becsei tanterület rendezte, még pedig Kalocsán a millenium emlékére építendő „Tanítók Háza“ javára.

A műsor minden pontját a tanterület tagjai tölték be, még pedig oly sikerrel, a milyent műkedvelőktől igen ritkán van módunkban hallani.

A műsort Révfy és Greiner (Földvár) négy kezes zongora játéka nyitotta meg. Erkel Hunyadi nyitányát játszották általános figyelem és tetszés mellett. A két ügyes zongorajátékos sűrű tapsban kapta meg jutalmát.

Révfy Géza zenetanár művészi zongora játékában még inkább gyönyörködött a műértő közönség, a midőn a Lisztnek XIV. Rhapsodiáját adta elő. A könnyed, de biztos játék, az előadási helyes modor biztositá a sikert. A közönségünk által szivesen hallgatott Révfy ez este ismét egy új és diszes levéllel szaporitá babérait.

Finta Ignác polgári iskolai igazgató Petőfi „Ledölt szobor“ költeményét igazi, jól átértett hűvvel szavalta. Sok tapsot arattak Gubanits Ferencé és Horváth Boldizsár (Földvár) énekszámakkal. Gubanitsné kellemes szoprán hangja s jól megválasztott műdalai nagyon tetszettek. Horváth szép tenorjával pedig valóban meglepte a közönséget, ugy hogy három ízben is kihívta, óhajtván hallani.

Gubanits Ferenc „Szerelem a nőket“ monologgal mulattatott. Egyes előadásával megérdemelte a tapsot. Befejezéstől öt tanító Marschner „Eji dalát“ adta elő oly precizitással, a mely a dal gyönyörűségét teljesen érvényre emelte.

Ezután — mondani is felesleges — jött a tánc, a mely bizony csak az új évben ért befejezést.

A „Tanítók Házára“ pedig e dalestély közel 60 frtot juttatott.

— S. —

Felölös szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN ANDOR.

Meghívó.

A bács-ómorovici takarékpénztár r. t. f. évi február 7-én d. e. 10 órakor az intézet helyiségében VII-ik évi rendes közgyűlést tartja, melyre t. e. alapszabályaink 5-ik §-ára való hivatkozással ezennel meghívatik.

A közgyűlés tárgyai:

1. Közgyűlési elnök választása.
 2. Igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések felolvasása.
 3. Az 1894-ik évi zárszámadások előterjesztése és ezek alapján a felmentvény megadása.
 4. Öt felügyelő bizottsági tag választása.
 5. Két jegyzőkönyvhitelesítő választása.
 6. Netaláni indítványok eltárgyalása.
- Ó-Morovicán, 1895. évi január hó 5-én.

Neufeld Adolf s. k.,
könyvelő.

Dembitz Vilmos s. k.,
v. igazgató.

A fennebb hivatkozott 50. §. így szól: Minden részvényes, ki a közgyűlésen jogait gyakorolni óhajtja, tartozik a közgyűlést megelőzőleg 24 órával részvényeit és meghatalmazását az intézetnél letenni, amikor is erről elismervényt kap, melyben egyszersmind szavazatainak száma is kiteendő.

VESZTESÉGEK.		Nyeremény- és veszteség-kimutatás 1894-ik évre.		NYEREMÉNYEK.	
Kamat és tőkekamatadó	299 26	Befolyt váltókatatok	12488 41		
Bélyeg és illeték	38 14	Befolyt kezelési díjak	1653 16		
Adószámla: Állami adó	733 17				
Megyei utadó	35 60				
Községi pótladó	118 11				
Lakbér	120 —				
Tőkésített betéti kamatok	2619 42				
Telepítés és jutalék díjak	100 84				
Tiszti és szolga fizetések	1500 —				
Kifizetett betéti kamatok	199 72				
Viszleszámitolt váltók kamatai	2406 21				
Postai és távirdai költségek	117 67				
Irodai és vegyes költségek, fűtőanyag	226 28				
Egyenleg, mint 1894-iki nyeresmény	5627 15				
	14141 57		14141 57		

Kelt Ó-Morovicán, 1894. évi december hó 31-én.
Bács-ó-morovici takarékpénztár r. t.

Neufeld Adolf s. k.,
könyvelő.

Dembitz Vilmos s. k.,
v. igazgató.

Fejős János s. k.,
pénztárnok.

VAGYON.		Mérleg és vagyonskimutatás 1894-ik évre.		TEHER.	
Butorok és felszerelvények	302 49	60,000 frt névértékű 60%-al befizetett részvénytőke	36000 —		
1895-be átmenő visszleszámitolt kamatok	240 35	Tartalékalap	3585 79		
Folyószámlai követeléstünk	28 41	1895-be átmenő váltókatatok	1876 17		
Oszták-magyar bank giro-számla	137 10	Fel nem vett osztalék	69 55		
Váltó-tárca 1894. december 31-én	155261 —	Magyar általános takarékpénztár	6550 —		
Pénzmaradvány 1894. december 31-én	1419 46	Oszták-magyar bank	18070 —		
		Pesti magyar kereskedelmi bank	10012 —		
		Takarékbetétek	65178 15		
		Egyenleg, mint 1894-ik évi nyeresmény	5627 15		
	157388 81		157388 81		

Kelt Ó-Morovicán, 1894. évi december hó 31-én.
Bács-ó-morovici takarékpénztár r. t.

Neufeld Adolf s. k.,
könyvelő.

Dembitz Vilmos s. k.,
v. igazgató.

Fejős János s. k.,
pénztárnok.

Ó-Morovicán, 1895. évi január hó 4-én tartott felügyelő bizottsági ülésen ezen zárszámadást az általunk megvizsgált és helyesnek talált fő- és segédkönyvek alapján készültnek és azokkal teljesen egybevágónak találtuk.

A felügyelő bizottság:

Schadl Ignác s. k., Kovács Gyula s. k., Kunszabó Antal s. k., Oblath Náthán s. k., Bergel József s. k.,
felügy. biz. elnök. felügy. biz. jegyző. felügy. biz. tag. felügy. biz. tag. felügy. biz. tag.

ÜZLET-MEGNYITÁS.

A ZOMBORI
VIDÁKOVITS GYÖRGY
rőfőskereskedő-üzlet

újólag megnyitott.

Felhívatik a közönség figyelmé, hogy ezen üzletben a legjobb izlésnek és legújabb divatnak megfelelő áruk igen jutányos áron kaphatók.

3-1

1. szám.
kig. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Temerin községben trespésében levő községi lovas rendőrzvezetői állásra, melylyel 300 frt évi fizetés és 100 frt lőtarthatási átalány van egybekötve — s melyek előleges havi részletekben a községi pénztárból fizettetnek ki — pályázat hirdettetik.

Felhívatik a pályázni szándékozók, hogy szabályszerűleg felszerelt kérvényeiket 1895. évi január hó 30-ig egyenesen tekintetes Kolozsváry Sándor nívideki főszolgabíró urnál nyújtsák be, mert a később beadott kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A ruhát és lovat a megválasztott örzvezető sajátjából tartozik beszerezni, míg ellenben a felszerelést a község adja.

Pályázni szándékozóktól a magyar, német és szerb nyelvnek tudása megkívántatik.

Kelt Temerinben, 1895. évi január hó 2-án.

Zsótér Ákos, Benedek Mihály,
jegyző. 2-1 bíró.

15052. sz.
kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Zenta város képviselőtestületének 1894. évi december hó 11. és 12-én 694. sz. a. határozata folytán a városi II-od állatorvosi állásra pályázat nyitattik.

Felhívatik tehát mindazok, akik ezen évi 200 frt fizetés, továbbá a megállapított látogatási és a mintegy 400-600 frtra menő vágatási díjakkal javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy a képesítést igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket 1895. évi január hó 21-ig hozzám adják be.

Zentán, 1894. évi december hó 21-én.

Boromisza János,
polgármester.

3-2

Hirdetmény.

Alulírott községi elöljáróság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az ital- és fogyasztási adók (regále) házilag való kezelése mellett egy behajtó ellenőrré lévén szükségére, az ezen állásra jelentkezők kérvényeiket **1895. évi január hó 20-ig** adják be. Az állás javadalmazása évi 300 frtból áll, amelyért a megválasztandó ellenőr szabad óráiban a községi végrehajtói teendőket is teljesíteni köteles lesz.

A megválasztott állását rögtön tartozik elfoglalni. Kiszács, 1895. évi január hó 4-én.

Az elöljáróság.

3-1

Hirdetmény.

Vagyonbukott Singer Lipót jankováci lakos csődtömegéhez tartozó 9748 frt 68 kr értékű becsült rőfős és rövidárú zart ajánlat utján leendő eladása rendeltetett el.

Felhívatik a venni szándékozók, hogy zart ajánlataikat 974 frt 86 kr készpénz, vagyis a becsérték 10%-ával felszerelve hozzám Bács-**Almásra 1895. évi január hó 30-ig** annál is inkább adják be, mert ezen záros határidőn túl beadott ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A feltételek 1895. január hó 20-ától egész január hó 30-ig alulírott tömeggondnoknál Bács-**Almás**on ügyvédi irodámban (gróf Teleki-féle ház, főispán-utca) naponta d. e. 9-12-ig és d. u. 3-5-ig megtekinthetők.

Ugyanezen határnapokon ezen csődvagyonról felvilágosítások is megadatnak.

Bács-**Almás**on, 1894. évi december hó 28-án.

Polgár József,

köz- és váltó-ügyvéd, bácsalmási lakos, csődtömeggondnok.

3-2

9355. szám.
kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

A bukini körállatorvosi állás trespésébe jövén, annak betöltése céljából ezennel pályázatot nyitok és felhívom pályázni óhajtókat, hogy ezen évi 600 frt készpénz fizetés, az 1884. évi VII. t. c. 130. §-a értelmében egyességleg biztosított díjszedési jogosultsággal és a megkívántató fuvar ingyen kiszolgáltatásával javadalmazott körállatorvosi állás elnyerését célzó kérvényeiket **1895. évi január hó 27-éig** hozzám benyújtsák.

N-Palánka, 1894. évi december hó 28-án.

Csupor,
főszolgabíró.

2-1

8585. szám.
kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye titeli járásába bekebelezett Alsó-Kövil községben a volt jegyző nyugdíjazása folytán megüresedett községi jegyzői állásra az 1886. évi XXII. t. c. 82. §-a értelmében ezennel pályázatot hirdetek s ezen állásnak választás utján leendő betöltésére határidőül **1895. év február hó 1-ének délelőtti 10 óráját** Alsó Kövil községbázhához kitűzöm.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1893. évi I. t. c. értelmében kellően felszerelt kérvényeiket ez év január 31-ig délutáni 5 óráig annál is inkább benyújtsák, mert a később érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Ezen állás évi javadalmazása 500 frt fizetés és 150 frt lakbér.

Kelt Títele, 1895. évi január hó 1-én.

Vojnits,
főszolgabíró.

3-1

16157. sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Habercfeld Fülöp végrehajtónak Tuczakovits szül. Radits Persza végrehajtást szenvedő elleni 166 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék és kir. járásbíró-ág területén levő, Zombor városában fekvő, a zombori 795. sz. tjkben foglalt s Tuczakovits szül. Radits Persza nevében álló A. 71 sorsz. (2351-2353.) hr. sz. 224. ö. i. sz. ház és beltelekre 1800 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1895. évi január hó 30-ik napján délutáni 3 órakor** ezen telekkönyvi hatóság árverési területén megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 180 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi október hó 20-án.

A zombori kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvszéki bíró.